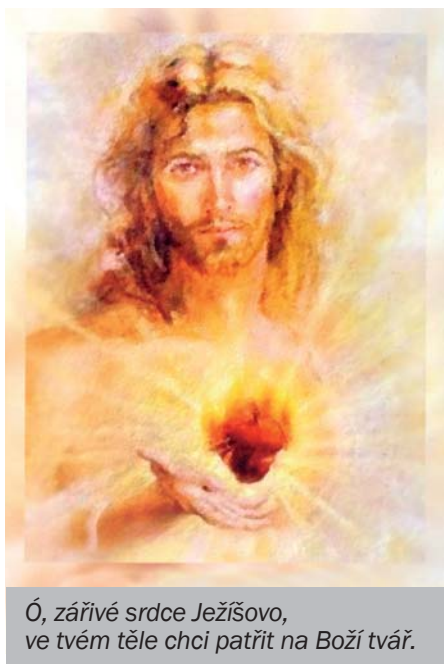

Farní měsíčník

Červen 2026 ● číslo 6 ● 31. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

Ó, zářivé srdce Ježíšovo,
ve tvém těle chci patřit na Boží tvář.

JEŽÍŠOVO SRDCE - ZNAMENÍ LÁSKY BOHA K LIDEM

Tak, jak květen byl zasvěcen Panně Marii, Královně máje, tak červen je měsíc Ježíšova Srdce. V tomto měsíci se k Jeho počtě církev modlí denně Litanie k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Zároveň v červnu, v pátek po oktávu Božího Těla, slavíme slavnost Nejsvětějšího Ježíšova Srdce.

Výjimečná úloha v šíření kultu Ježíšova Srdce, byla svěřena postavě, která se nevyznaňovala vzděláním, majetkem ani dobrým postavením. Byla jí francouzská řeholnice, salesiánka z Paray-le-Monial, která dnes patří mezi svaté, Markéta Marie Alacoque. Skrze svatou Markétu Pán Ježíš připomenul lidem evangelijní pravdu, že „Bůh je láska“ (J4,16). To ona obdržela misi rozšíření pobožnosti k Nejsvětějšímu Ježíšovu Srdci v celé církvi. Právě jí se mnohokrát zjevoval samotný Spasitel, aby předal lidem, jak by měli vzdávat svou úctu Jeho Nejsvětějšímu Srdci.

Pobožnost k Srdci Pána Ježíše z tiché řeholní kaple v Paray-le-Monial se pomalu šířila po celém světě a stala se jednou z nejdůležitějších forem zbožnosti. Vypravují o ní jasné papežské dokumenty, vydané v posledních letech.

Velkým ctitelem Božského Srdce byl papež Jan Pavel II. Svatý Otec mnohokrát hovořil o nekonečné lásce Krista k li-

dem: „To Srdce tluče nevyčerpatelnou láskou, která je od věků v Bohu. Tou láskou je k nám neustále otevřené, jako bylo otevřené kopím vojáka na kříži.“ Svatý Otec připomenul, že úkolem křesťana je stavění civilizace lásky. Nikdo z nás nemůže zůstat lhostejný vůči této výzvě.

„Ó! Kdybych mohla říci všechno, co vím na téma té drahé pobožnosti a odhalit před celým světem poklady milostí, které Ježíš Kristus má ve svém Srdci, hodným pocty a s jakou hojností touží je udělovat těm všem, kteří je budou praktikovat!“ (Sv. Markéta Marie Alacoque).

Velká zjevení Ježíšova Srdce.

Výjimečnou úlohu v životě Markéty Marii sehrála 4 zjevení, která nazýváme velikými. Ježíš se zjevoval už dříve, ale v letech 1673-1675 se jí zjevil čtyřikrát s úmyslem přiblížení podstaty kultu svého Srdce. Spasitel si přál, aby bylo uctíváno jako znamení nekonečné lásky Boha k lidem. Apoštolce svěřil zvláštní misi. Měla vyprávět lidem o velké pokladnici lásky, kterým je Ježíšovo Srdce. Jejím úkolem bylo pomáhat lidem uvědomit si potřebu dostiučinění a odčinění hříchů vůči Ježíši.

První zjevení - odhalení tajemství.

První z velkých zjevení bylo 27. prosince roku 1673. Ježíš se zjevil nečekaně sestře Markétě Marii během adorace Nejsvětější svátosti. Odhalil před skromnou řeholnicí tajemství svého Božského Srdce. Tak zjevil svou velkou lásku k člověku: „Mé Božské Srdce hoří tak velkou láskou k lidem, a zvláště k tobě, že už nemůže zadržovat plameny této vroucí lásky v sobě. Musí je skrze tebe rozlít mezi lidi a zjevit jim drahocenné poklady, které ti odhaluji, a které obsahují milosti posvěcující a spasitelné, nezbytné k tomu, aby byli lidé vyvedeni z propasti záhuby.“ Po těchto slovech Ježíš řeholnici ukázal své bijící Srdce a poté ji požádal o její srdce. S radostí Mu je odevzdala a On je ponořil do svého Srdce, po čemž jej vrátil Markétě Marii „jako plamen hořící v podobě srdce“. Řekl jí, že je to drahocenný závdavek Jeho lásky, která ji bude stravovat do poslední chvíle. Od této doby řeholnice měla cítit ve svém srdci neustálou bolest, která narůstala každý první pátek v měsíci.

Sestra Markéta Marie říkala: „Odpovídejte Mu tedy láskou na lásku a nikdy nezapomínejte na Toho, jehož láska k vám Ho přivedla až k smrti.“

Druhé zjevení - Pán čeká na lásku lidí.

Zanedlouho měla sestra Markéta Marie druhé zjevení. Jistého dne přišla do klášterní kaple, kde už na ni čekal Spasitel. Po druhé tehdy uviděla Ježíšovo Srdce. Ono se zdálo spočívat na trůnu z ohně a paprsků. Sv. Markéta mohla dokonce uvidět ránu, způsobenou kopím. Srdce bylo obklopeno trnovou korunou a nahoře je věncil kříž. Ježíš požádal, aby Markéta přivedla sestry a bratry k Jeho Srdci. Prikázal také sdílet lidem, že je miluje a že čeká na jejich lásku. Ježíš před ní otevřel Srdce, aby z Něj lidé čerpali bohatství lásky a milosrdenství, a také posvěcující milosti, které potřebují na cestě ke Spasiteli.

Třetí zjevení - trýzeň kvůli nevděčnosti.

2. července 1674 sestra Markéta Marie ponořená do modlitby před svatostánkem, nepomyslela, co se může stát. Najednou se zjevil před ní Pán Ježíš. Z jeho ran zářila neobyčejně bílá světlost. Světlo rány Srdce se rozrostlo a Pán začal vyprávět o nevděčnosti, jakou Mu lidé oplácejí Jeho lásku. Působí Mu to větší trýzeň, než veškerá utrpení, kterých se Mu dostalo během Jeho pozemského života. „Přinejmenším Ty se mi postarej dostiučinit, nakolik to bude v Tvé moci, za jejich nevděčnost“ - řekl Ježíš Markétě Marii. Žádal ji, aby přijímala sv. přijímání tak často, jak jen může, a zvláště každý první pátek měsíce. Kristus jí také doporučil modlitbu každé noci z čtvrtka na pátek mezi 23.00 a 24.00 hod.. Sestra Markéta Marie měla tímto způsobem podíl na smrtelné úzkosti Krista, kterou prožíval v Getsemanské zahradě.

Čtvrté zjevení - ke svátku Ježíšova Srdce.

K nejdůležitějšímu zjevení došlo 19. června roku 1675, v oktávu Božího Těla. Sv. Markéta Marie klečela před Nejsvětější Svátostí, když uviděla Pána Ježíše. On odhalil své Srdce a řekl: „Hle, Srdce, které tak velice si zamilovalo lidi, že nic nešetřilo, až k vyčerpání a vyhlazení se, aby jim dalo důkazy své lásky. A na oplátku od většiny lidí se Mu dostává jen nevděčnosti skrze neúctu a satočrádeže, skrze chladnost a pohrdání, s jakou se chovají ke Mně v této Svátosti lásky.“ Během toho zjevení Ježíš žádal,

aby se v první pátek po oktávu Božího Těla konala zvláštní slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, a aby se v tom dnu přistupovalo ke svatému přijímání, a tak se odčiňovaly urážky, jakých se dostává Jeho Srdci od lidí.

Kéž nám Ježíšovo Srdce bude zdrojem lásky, naděje a síly v každodenním životě.

P. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

DÍKY EUCHARISTII SE MĚNÍM V JEŽÍŠE

Abychom mohli Ježíše následovat, potřebujeme posilu.

V životě často prožíváme nejrůznější boje a utrpení. Někdy musíme učinit rozhodnutí, která jsou v rozporu s našimi plány a občas se dokonce od toho, co bychom si sami přáli, diametrálně odlišují. Na své cestě také musíme opakovaně bojovat s nepřítelem, který se nás neustále snaží oklamat a svést na scestí. Mnohdy si připadáme opuštění a odmítnutí. Pohled na Ježíše, za nímž kráčíme, se nám pak snadno rozplyne před očima. Uvědomujeme si, že často ztrácíme odvahu a potřebujeme posilu, abychom vůbec byli schopni v cestě pokračovat.

Pane, zpomal trochu, nestačím!

Ježíš nám dal eucharistii jako pokrm na cestu. Neustále hovoříme o tom, že máme kráčet životem s Ježíšem. Jenže být Ježíšovým učedníkem a následovat ho po celý život může být náročné a obtížné. Občas mu říkáme: „Můj Pane, běžíš moc rychle, zpomal trochu, já ti nestačím. Sotva popadám dech.“ Ale Pán mi odpovídá: „Jen pojď, přidej.“

Díky eucharistii se „měním v Ježíše“.

Svatý Augustin obohatil vnímání eucharistie touto úvahou: když jíme obyčejnou stravu, jídlo se v našem těle mění a stává se jeho součástí. Z jídla se tedy stává mé tělo a má krev. Když ale přijímáme Ježíše v eucharistii, účinek je naprosto opačný. Pokrm, jímž je eucharistie, se nestává součástí mého těla, ale Ježíš mě proměňuje v sebe. Když přijímám eucharistii, měním se v Ježíše. Přijímáním eucharistie se stává více uskutečňuje to, o čem píše sv. Pavel: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2,20).

Z knihy: *Síla eucharistie*

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – KVĚTEN 2026

Pokřtěni byli:

Emma Žiláková
Klára Anežka Struhařová
Jáchym Bařinka
Monika Juřicová
Emilie Juřicová
Johana Lysáková

Pohřbeni byli:

Otilie Nevrlková (94 let)
Marie Hůdková (75 let)
Josef Lysák (70 let)
Marie Bělašková (82 let)
Milan Tkadlec (72 let)

Bylo:

- Májové pobožnosti po mších sv.
- Duchovní obnova pro třetáky před 1. sv. přijímáním
- Panna Maria, Prostřednice všech milostí
- Fatimská pobožnost
- Slavnost Nanebevstoupení Páně
- Bdení před Sesláním Ducha Svatého
- Slavnost Seslání Ducha Svatého
- První svaté přijímání
- Památka Panny Marie, Matky církve
- Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
- Slavnost Nejsvětější Trojice

Bude:

- 4. 6. Slavnost Těla a krve Páně
- 7. 6. Průvod Božího Těla
- 7. 6. ve 14. 00 hod. Den pro rodinu na hradě Brumov
- 12. 6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Páně - mše sv. v 7. 30 a 18. 00 hod.
- 13. 6. Fatimská pobožnost v 15.00 hod. (Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie)
- 19. 6. Večer milosrdenství
- 29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla - mše sv. v 7.30 a 18.00 hod.

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO DĚTI PŘED 1. SV. PŘIJÍMÁNÍM

POZVÁNKA NA VEČER MILOSRDENSTVÍ

Srdečně zveme, výjimečně v pátek 19. června, na Večer milosrdenství. Hostem bude Marcin Zielinski, laický evangelizátor, který je aktivním členem apoštolátu laiků při polské biskupské konferenci. Je taky zakladatelem společenství „Hlas Páně“, autorem knih a tvůrcem populárního youtube kanálu. Pravidelně cestuje po celém světě, kde předává svědectví o působení Boha a modlí se za uzdravení.

Program: 18. 00 hod. mše svatá, chvály, katecheze, modlitba a adorace. „Věřím, že Bůh připraví chvíle, které budou pro každého požehnáním a posílením ve víře a lásce k Pánu.“

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE BRUMOV-BYLNICE

- 2. 6. Mše svatá v denním stacionáři v 9. 30 hod.
- 3. 6. Kácení máje v 9. 30 hod.
- 10. 6. Trénink paměti pro každý věk v 9. 30 hod.
- 23. 6. Poutní zájezd na Svatý Hostýn v 7. 00 hod.

MODLITBA KE SVATÉMU PŘIJÍMÁNÍ

Pane Ježíši, přišel jsi ke mně. Děkuji Ti a mám Tě za to rád. Pomáhej mi, abych byl hodnější. Pomáhej také tatínkovi a mamince, bratřím i sestrám, kamarádům i ostatním lidem, aby Tě měli také rádi. Vezmi nás jednou všechny k sobě do nebe.

S MUZIKOU ZA PANNOU MARIÍ SVATOHOSTÝNSKOU

V neděli (3.5.) byli brumovští muzikanti na Svatém Hostýně. Jezdí tam každoročně na zahájení poutní sezóny. Mše sv. s otcem biskupem Josefem Nuzíkem měla dva úmysly. Jeden za členy Matice svatohostýnské a druhý za živé a zemřelé brumovské farníky. Po mši svaté muzikanti ještě chvíli hráli venku, s chutí si s nimi zazpíval i biskup Josef Nuzík.

M. Strnková

Spousta z nás putuje K Panně Marii Svatohostýnské prosit o pomoc, hledat útěchu, radost, pokoj i posilu do dalších dnů. Děkujeme našim hudebníkům, že i letos svou účastí a hudbou slavnostně zahájili poutní sezónu na Svatém Hostýně.

Fm

MŠE SVATÁ ZA ŽIVÉ A ZEMŘELÉ HASIČE

U příležitosti svátku svatého Floriána, patrona hasičů, se v našem kostele konala slavnostní bohoslužba. Otec Richard poděkoval za službu profesionálním i dobrovolným hasičům. Být hasičem není jen profese, je to povolání k ochraně bližního.

Děkujeme hasičům za jejich přítomnost v uniformách, která dodala liturgii slavnostní ráz.

I když objektiv nezachytil na fotce všechny hasiče, kteří vychází z kostela, na všechny jsme pamatovali v modlitbě při mši svaté. Ať vás Bůh provází při každém výjezdu. „Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci“, hasičské motto, které vystihuje smysl vaší služby.

Fm

„Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil...“

(Mk 10,45)

OHLEDNUTÍ ZA MŠÍ SVATOU VE STACIONÁŘI (5. 5.)

V úterý jsme prožili společné dopoledne při mši svaté v prostorách našeho stacionáře. Během přímlov jsme v modlitbě mysleli na ty, kteří to v dnešním světě nemají lehké, naše prosby směřovaly k pronásledovaným křesťanům, aby v těžkých zkouškách neztráceli naději. Nezapomněli jsme ani na naše mladší děti, konkrétně ty, které přistoupí letos k prvnímu svatému přijímání. Aby pro ně toto setkání s Pánem Ježíšem bylo počátkem celoživotního přátelství.

Květen je tradičně zasvěcen Panně Marii, a tak jsme čas obohatili o Litanie loretské a společný zpěv písně Madona. Duchovním programem to však neskončilo. Kdo měl chuť, mohl si dát šálek dobré kávy, popovídat si a sdílet radost i starosti běžných dní.

Stacionář má napsaný program pro veřejnost. Dveře jsou v ten den otevřené pro každého z vás. Jste srdečně zváni, vaše přítomnost potěší.

Fm

POD OCHRANOU PANNY MARIE Fatimská pobožnost

Ve středu 13. května jsme se v naší farnosti sešli k tradiční fatimské mši svaté. Hlavním celebrantem a kazatelem byl otec Peter Holbička, farář farnosti Ladce. Po skončení bohoslužby jsme se modlili růženec. Čtvrtý desátek se s odvahou modlily naše děti. Ochotní muži nesli sochu Panny Marie a my jsme v průvodu kolem kostela zpívali pátý desátek. Májové setkání provázelo velmi příjemné počasí. Upřímné poděkování patří kněžím za vedení této krásné liturgie. Velké díky také mužům za nesení sochy, dětem za modlitbu. Dětská srdce neznají přetvářku. Právě tato upřímnost dává jejich modlitbám obrovskou sílu. Nebe je dětským prosbám vždy otevřené.

Velmi si vážíme všech poutníků za vytvoření živého společenství v našem kostele. Srdečně vás zveme na příští fatimskou pobožnost v sobotu 13. června.

„Panno Maria Fatimská, oroduj za nás.“

Fm

SVÁTOST – EUCHARISTIE

„Pane faráři, stačí přece ke svátému přijímání jednou za rok!“ Naštěstí se s tímto názorem setkáváme už poměrně málo, ale občas na něj přece narazíme, zvláště když se mluví o církevních příkázáních. Zde je právě ten základní rozcestník našeho života. Vnímám svůj vztah ke Kristu jako sbírku příkázání – musíš / nesmíš, nebo jako živý vztah zamilovaného? Vypjatý okamžik ustanovení eucharistie v předvečer Kristova umučení, kdy nám zanechává sám sebe nejenom na památku své smrti, ale jako posilu svou přítomností pro všechny, kteří jej následují.

Eucharistie jako díkuvzdání za poznání Boha, ospravedlnění za to, že jsme boží děti. Eucharistie jako nebeská liturgie, kterou můžeme zpřítomňovat zde na zemi, ve svém životě. Eucharistie jako pokrm putujícího Božího lidu, posila na cestě do Božího království, kdy se díky tomuto pokrmu stáváme Kristu podobnými, aby v nás Bůh poznával podobu svého Syna. Ještě chceme argumentovat, že stačí jednou za rok?

Svátost eucharistie je nejprve mše svatá. Vnímáme ji jako nekrvavé zpřítomnění krvavé kalvárské oběti. Během historie se její struktura vyvíjela od synagogální bohoslužby, proto je součástí četba Starého i Nového zákona, připomínka Hospodinových činů, prosby za společenství a svět až k dnešní podobě – hlásání evangelia, kdy Ježíš je ten, kterého ohlašovali proroci, Boží Syn, který byl za nás obětován a vstal z mrtvých. K tomuto životu ve svém království zve každého, kdo v Něj uvěří, proto podstatnou částí je proměňování chleba a vína v tělo a krev Ježíše Krista a následné obětování nebeskému Otci.

Druhou částí svátosti je svaté přijímání. Kristus se stává našim pokrmem. Tak jako si tělo z jídla bere energii pro život, tak se z Těla a Krve Páně stává posila, „stavební“ prvek pro náš život v Kristu. Kristus se stává součástí našeho pozemského života. Vezměte a jezte – výzva k neustálému obnovování sil. Proto se svaté přijímání nepodává jenom jako součást mše svaté, ale dnes možná mnohem častěji, když se v kostele lidé scházejí na bohoslužbu bez kněze, jenom s pověřeným laikem. Sváté přijímání se také přináší nemocným. A jako pokrm na cestu se přináší Viatikum umírajícím.

Třetí část svátosti tvoří tajemství přítomnosti Ježíše Krista v Nejsvětější svátosti oltářní, kdy věříme, že v proměněných způsobech Kristus zůstává přítomen mezi námi. Máme možnost za Ním přicházet mimo bohoslužby, abychom se Mu klaněli, když pokračujeme v díkuvzdání a prosbách spojení s celým tajemným tělem Kristovým, s celou církví. Máme možnost odprošovat a svolávat požehnání na sebe, své blízké a také se spojit s prosbami celé církve.

Veliké tajemství je nám svěřeno. Ne ovšem jako muzejní exponát z dávných dob, ale jako živý dar pro život celého světa.

P. Miroslav Hříb

BOŽSKÉ SRDCE

**V tichu, kde svět už utichá,
tam Srdce Tvým dechem dýchá.
Je to studna, co nevysychá,
kam každá bolest se utiká.**

**Plamenem tichým, co nepálí,
prolamuješ naše věčné dálky.
I když jsme slabí a malí,
v Tobě končí všechny války.**

**Ty jsi ten přístav, ten tichý dům,
pohlazení unaveným rtům.
Kéž tlukot Tvůj v nás stále zní,
v jasu dne i v čase setmění.**

**Otevři bránu, dej nám pít,
nauč nás v lásce Tvoji žít.
V Tvém Srdci, Pane, chceme být,
a v jeho hloubi najít klid.**

K ZAMYŠLENÍ

SLAVNOST BOŽÍHO TĚLA

Sypání květin během procesí na slavnost Božího těla má hluboký náboženský i historický význam. Hlavní důvody sypání květin: **Příprava cesty pro krále** – tradice vychází z dávného zvyku vítat panovníky nebo vzácné hosty sypáním květin pod jejich nohy. V křesťanském kontextu je za tohoto „Krále“ považován Ježíš Kristus

přítomný v hostii, kterou kněz nese v monstranci. **Květinový koberec** – družičky (často děti po prvním svátém přijímání) rozhazují okvětní lístky, aby vytvořily „živý koberec“. Tím zajišťují, aby Nejsvětější svátost neprocházela po obyčejné špinavé zemi, ale po cestě plné krásy a vůně. **Symbolika čistoty a lásky** – květiny symbolizují radost, čistotu srdce a vděčnost věřících za dar eucharistie.

Zastavení u **čtyř oltářů** má jasně daný řád a hlubokou symboliku, která propojuje víru s každodenním světem:

Čtyři světové strany – oltáře jsou rozmístěny tak, aby symbolicky směřovaly na sever, jih, východ a západ. Tím se vyjadřuje, že Boží požehnání a ochrana mají zahrnout celý svět a celé město či obec, nejen prostor uvnitř kostela.

Čtyři evangelisté – u každého oltáře se zpívá nebo předčítá začátek jednoho ze čtyř evangelií. Každý oltář je tak zasvěcen jednomu z autorů (Matouš, Marek, Lukáš, Jan).

Čtyři prosby (požehnání) – u každého oltáře kněz udílí požehnání monstrancí, přičemž každé má svůj specifický záměr:

- **ochrana proti přírodním pohromám** (modlitby za odvrácení krupobití, sucha a neúrody),
- **mír a pokoj** (prosby za klid v rodinách i mezi národy),
- **zdraví a život** (modlitby za nemocné a trpící),
- **požehnání pro práci** (aby se lidem dařilo v jejich každodenním úsilí).

Převzato z internetu

**„V Ježíšově Srdci nalezneme
pokoj ve všech životních
zkouškách.“**

(sv. Terezie z Lisieux)

MEZINÁRODNÍ DEN DĚTÍ

První červnový den roku 1925 se poprvé začal slavit Mezinárodní den dětí. Při té příležitosti se připomíná, že děti znamenají budoucnost, a je tedy důležité pečovat o jejich blaho. Datum zůstalo a i dnes se ve většině zemí **Den dětí slaví vždy 1. června.**

Historie Dne dětí.

Impuls pro svátek, který by oslavoval děti, poprvé přišel během Turecké války za nezávislost (1919-1923), když první prezident Turecka Mustafa Kemal označil dítě jako nezbytnou součást k budování nového státu a následně stanovil 23. duben coby Den dětí.

Dalším podnětem byla ženevská Světová konference o blahu dětí 1. června 1925. Ve stejný den také čínský konzul v USA, aby upozornil na nezájem o blaho dětí, shromáždil na festivalu dračích lodí v San Francisku mnoho čínských sirotků. O zavedení svátku se tehdy mluvilo, nijak oficiálně ale ustanoven nebyl.

Místo toho vznikl v roce 1949 **Den na ochranu dětí**, který byl reakcí na zabíjení žen a dětí ve vypálených obcích v českých zemích a ve Francii během druhé světové války. Oslava byla stanovena na první červen jako připomínka shromáždění sirotků v roce 1925. V roce 1952 byl pak svátek oficiálně vyhlášen a později potvrzen i OSN. **V Československu byl Mezinárodní den dětí uznán v roce 1950.**

Převzato z internetu

**Milé děti,
přejeme vám ke Dni dětí
spoustu smíchu, radosti, kama-
rádů a splněných snů.
Ať vás Ježíš vede správnou
cestou a opatrují vás andělé.**

Fm

DNES SE CHCI S TEBOU SETKAT

Byl jednou jeden dobrý světec, který se jmenoval Dimitrij. Jednoho dne během modlitby mu Ježíš řekl: „Můj drahý Dimitriji, chtěl bych se s tebou setkat. Sešli bychom se v poledne v malé svatyni Nejsvětější Trojice, která je na cestě do Kyjeva.“ Umíte si představit tu radost dobrého Dimitrije! Nevzal si na sebe ani plášť a okamžitě vyrazil na cestu. Šel rychle a srdce mu prudce tlouklo – měl se přece ještě dnes setkat s Bohem. Cesta, která vedla ke svatyni, byla plná kamení a zákrut a nikdy se mu nezdála tak dlouhá. Když šel zrovna z prudkého kopce, spatřil chudáka, který se snažil dostat svůj polorozpadlý vozík ze srázu, který končil v potoce vinoucím se hlubokým příkopem. Samotnému se mu to ale nemohlo povést.

DIMITRIJ NEVĚDĚL, CO MÁ DĚLAT.

„Mám se teď zastavit a pomoci tomu chudákovi, nebo dělat, že nic nevidím, a raději pokračovat rychle dál vstříc svému jedinečnému a úžasnému setkání? Takových lidí mohu po cestě potkat ještě hodně, ale promeškat setkání s Bohem by bylo opravdu to nejhorší, co by se mi mohlo stát. Takovou příležitost už bych do konce svého života nemusel dostat!“ V hlavě se mu honila všechna pro a proti, nakonec však rozhodlo jeho srdce. Dimitrij zvolnil krok, zamířil k vozíku a opřel se do něj právě ve chvíli, kdy už se málem zřítil dolů. Chudás mu letmo pohledem poděkoval. Prudký dech a pot doprovázel sílu dvou mužů, kterým se nakonec podařilo kola vozu vytáhnout na cestu. Dimitrij ale už neslyšel slova díky, protože se hned rychle vydal na místo svého setkání s Bohem. Ale když tam udýchaný a unavený dorazil, Bůh tam nebyl. Možná, unaven čekáním, odešel...

SEDL SI NA TRÁVU VEDLE NĚJ.

Se zlomeným a zklamaným srdcem se vyčerpaně zhroutil do trávy a začal plakat. Najednou se ze zákrutu cesty vynořila známá postava s vozíkem. Muž přijel blíž, postavil vozík na kraj cesty, posadil se vedle něj na trávu a podíval se na něj očima plnými porozumění. Z brašny vytáhl chleba, rozlomil ho na dvě poloviny a jednu mu pak podal: „Dimitriji!“ Ten, zmatený ze všeho, co se stalo, uviděl rozlomený chléb a pochopil. Objal toho člověka a plakal radostí: „Můj Ježíši, to jsi byl ty! Ty jsi ten povozník! Ty jsi mi přišel naproti!“

A. Peiretti, B. Ferrero

SVĚDECTVÍ

VY ČTETE BIBLI?

Ženíl jsem se čtrnáct dní před vojnou (v roce 1951). S manželkou jsme si řekli, že budeme každý den číst jednu stejnou kapitolu Písma – ona doma a já v kasárnách. Věděl jsem, že večer si manželka čte z Bible totéž, co čtu já. Byla to ohromná věc, která nás držela pohromadě, i když jsme byli daleko od sebe. A o tom, co jsme vyčetli a jak tomu rozumíme, jsme si samozřejmě psali. Jednou jsem měl zrovna službu dozorčího vojskového tělesa – což je krásný termín, který prakticky znamená, že sedíte na bráně kasáren a posíláte vojáky do stráže – když přišla kontrola, nějaký vyšší důstojník. Lampasák koukal, co to čtu, a pak se podívil:

„Vy čtete, Křivohlavý, Bibli? Já jsem slyšel, že jste doktor! Vy tomu věříte?“

„Já tomu věřím.“

„Nebližte... A to věříte, člověče, třeba tomu, že existuje peklo?“ začal se mi smát.

Dodal jsem si odvahy: „To víte, že tomu věřím, od nás z druhé rotý je totiž vidět k vám do bytu.“ Ten chlap se totiž strašně hádal s manželkou. Zarazil se, nevyhodil mě ani nepotrestal, jen zamyšleně odešel.

Z knihy: Dvě lásky

RODIČE VÁS NUTÍ CHODIT DO KOSTELA?

Když Jára dokončil gymnázium, chtěl dělat dětskou medicínu – byl to jeho ideál, ale nedostal se na ni, protože neměl příslušné „stranické“ doporučení. Podobně to dopadlo s jeho zájmem o psychologii. Jednou jsem se vracel autem z kázání v Jindřichově Hradci a vzal jsem stopaře. Vyprávěl mi, že měl podobné těžkosti jako můj syn. Zkoušky na humanitní obor udělal na výtečnou, ale pro údajný nedostatek míst ho nepřijali. Potom řekl větu, která rozhodla o budoucnosti našeho syna: „Teď půjdu k přijímacím zkouškám popáté. Pokud mě zase nevezmou, rozhodl jsem se jít na stavařinu. Lidi potřebují bydlet za každého režimu a já jim budu stavět baráky. Je to užitečná práce.“ A to byl podnět pro našeho Járu. Přijímačky na stavařinu už byly snadné? Jára dostal formulář s otázkami. Jsou vaši rodiče v KSČ? – Ani jeden. Jste členem SSM? – Ne. Sourozenci v SSM. – Ne... Všechno to mluvilo jasnou řečí, navíc se jeden profesor syna zeptal: „Vy chodíte do kostela, že? To vás k tomu rodiče nutí?“ Járovi ruply nervy, řekl, že do kostela chodí, protože to sám chce. Vstal a rozmrzele z vlastní iniciativy od přijímací zkoušky odešel. Načež za ním ten profesor někoho poslal. „Jste přijat, pane Křivohlavý. Kdybyste řekl, že vás do kostela nutí chodit rodiče, nevzali bychom vás.“

Z knihy: Dvě lásky

BUDOUCNOST JE V BOŽÍCH RUKOU

Ježíš Kristus je Pánem minulosti, přítomnosti i budoucnosti.

On nepůsobil jen v minulosti, působí i dnes a bude působit v budoucnosti!

On je pánem dějin. A to i osobních dějin a budoucnosti každého z nás.

Nevíme, co nám a našemu okolí budoucnost přinese, ale jedno můžeme vědět jistě: budoucnost každého z nás je v jeho rukou, ať už by nás potkalo cokoliv. V něm se budoucnost stává jistotou.

MODLITBA

Bože, který jsi stvořil národy a všem jsi vdechl touhu žít ve cti, zbav dnešní svět toho nejhoršího, lži.

Lži, která podpírá a připravuje násilí a učí lidi nenávidět se navzájem.

Lži, která otravuje národy a vykopává mezi nimi propast.

Cožpak si má věčně ošklivit soused sousem a čekat jen na příležitost, aby mu zasadil mstivou a úkladnou ránu?

I po válce si mohou lidé a národy podat ruce, mohou si sebe rytířsky vážit a navázat vztahy důvěry, ale na bojišti lži nebude nikdy důvěry a cti.

Každá lež zajde, ale zůstane po ní nenávisť a opovržení.

Za každou lži je úklad a násilí, každá lež je útok na bezpečnost světa.

Neboť jen bez lži se mohou lidé a národy dorozumět, ať mluví jazykem jakýmkoliv.

Bože, vrať světu pravdu!

Karel Čapek

VYMYKÁ SE BĚH SVĚTA Z BOŽÍCH RUKOU?

„Nejsou mé myšlenky myšlenky vaše ani vaše chování není podobné mému – praví Hospodin.“ (Iz 55,8)

Jak Bůh může dopouštět nespravedlnost, se kterou se dnes a denně setkáváme? Proč nepotrestá zřejmou špatnost? Často opakované věty znějící jako refrén známé písničky.

Proč...?!

Božímu jednání nikdy zcela neporozumíme. Snad se nám dříve nebo později některé věci objasní, ale mnoho z nich bude našemu chápání do smrti utajeno.

Jedno nám ale může být jisté už dnes. Cožpak by Hospodin mohl dělat nerozumné věci, cožpak může škodit svému stvoření, svým dětem?

Mnohému nerozumíme, ale můžeme mít naději v Boží moudrost a lásku, která vše řídí.

A snad právě proto, že naše myšlenky nejsou Jeho myšlenkami, neměli bychom Boha vtěšňovat do našich představ. Spíše se svěřme s důvěrou do Jeho láskyplné péče.

Převzato z internetu

Z LITURGIE

12. 6. 2026 Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova

„Jsem tichý a pokorný srdcem.“

1. čtení: Dt 7,6-11

2. čtení: 1Jan 4,7-16

Evangelium: Mt 11,25-30

Ježíš se ujal slova a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit. Pojdte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a uchte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“

Ozvěna Slova:

Otlučení životem, poranění lidmi, podráždění vlastní hloupostí a neschopností, utíkáme se, Ježíši, do Tvého Srd-

ce, abychom z něho vyčetli, co je pravda a jak jí máme sloužit. Milovaný Pane Ježíši, rádi bychom před tebou vyslovili, jací jsme nešikovné, jak ztuhá nám jde šíření Tvého království. Ale hned nás napadá úvaha, jak velice jsme Tebou obdarováni. V Tvém Srdci jsou ukryty všechny poklady moudrosti a vědění. V Tvém Srdci složil Duch Svatý své přehojné dary, které tak dokonale využíváš a hojně je přinášíš lidem. Jsou však naše srdce připravena přijímat Tvé dary? Je v nich potřebná pokora a tichost Tvého Srdce? Ježíši, ty vidíš, jak se při vši své marnosti pyšníme vším, čím třeba jen o vlas převyšujeme své bližní. Někdy i při rozhovoru s Tebou se pokoušíme používat „triky“ vyzkoušené na lidech, a Ty přesto, pokud Tě pustíme ke slovu, dáváš nám poznat, jak nesmírně nás miluješ. Dojati Tvoji dobrotou a štědrostí, odkládáme zahanbení všechny své strategie. Prosíme Tě, veď nás každý den, při všem našem počínání. Dej nám, co od nás očekáváš. A když hřích a naše neschopnost zatarasí cestu Tvé lásky, když poznáme sami i naši bližní naši neschopnost, obdaruj nás pokorou a pomoz nám, abychom s důvěrou hledali Tvou pomoc a napravili, co se dá napravit.

BLAHOPŘÁNÍ

V červnu se naše pozornost obrací k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Když se cítíme unavení, zklamaní nebo sami, jsme zváni k tomuto Srdci, jak říká Pán: „Pojdte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“

(Mt 11,28)

Milí jubilanti, přejeme vám, aby vaše životy byly naplněny Božím světlem, pokojem a radostí.

Fm

Z HISTORIE

KAM JSTE SE PODĚLY... (na pokračování)

Moje vzpomínky na dětství a minulost

Před tímto příchodem jsme již, starosta Pecl a já, Alois Lysák, jako tajemník, a Jan Lysák jako pokladník, učinili první přípravy utvoření Místního Národního Výboru. Byli jsme voláni, Pecl, Stáňa, Zvoníček a já Alois Lysák do Val. Klobouk na velitelství R.A., kde nám byly dány směrnice o další naší práci. Na den 4. května jsme svolali první schůzi občanů, na níž byli do MNV zvoleni tito občané: Žižka Richard č. 385, Pecl Josef č. 56, Lysák Alois č. 310, Zvoníček Stanislav č. 385, Lysák Jan č. 371, Lysák Hynek č. 222, Dorňák Jarolím č. 40, Zmelík Adolf č. 346, Rosenberk Josef č. 130, Beňo Jan č. 48, Horák František, řídící učitel, Ďulík Antonín č. 278, Janáč Václav č. 124, Lysák Václav č. 107, Lysák František č. 13, Vašek Josef č. 203, Nesázel Josef č. 367, Strnka Alois č. 194, Miklas Vincenc č. 180, Ruprecht František č. 9, Miklas Josef č. 360, Fojtík Hynek č. 407, Macek Josef č. 348, Koliba Petr č. 226, Ondroušek Antonín č. 453, Mišák Alois č. 83, Vančurík Jan č. 24 a Žůrek Alois č. 80.

Náhradníci: Kučera Vincenc, učitel, Fichta Václav a Zámorský Václav, řídící učitel ze Štěpána, dále Lukašík Bedřich, Macků Frant. č. 308, Nosál Ludvík za Sidonii.

Pro jednotlivé resorty byly funkce rozděleny takto: Pecl Josef, jako první předseda Místního Národního Výboru, Lysák Alois 310, pověřen vedením vnitřní správou obce, Zvoníček Stanislav 357, vedení zásobování, Lysák Jan 371, peněžní záležitosti obce, Horák Frant., řídící, vedení sociálních záležitostí, Mišák Alois č. 83, hospodář, opravy obecních cest, Strnka Alois č. 114, hospodář, opravy budov.

Dodávkový výbor pro dobytek:

Předseda – Zvoníček Stanislav č. 357,

Členové – Janáč Václav č. 124, Lysák Václav č. 107, Ondroušek Antonín č. 358, Žižka Richard č. 385, Miklas Josef č. 360.

Dodávkový výbor pro obilí, mléko a vejce:

Předseda – Holba Václav č. 32, stárek ve mlýně,

Členové – Kučera Vincenc č. 212, učitel, Lysák František č. 13, Vančurík Jan č. 24, Strnka Alois č. 194, Fojtík Hynek č. 407, Dorňák Jan č. 19.

Alois Lysák-Kovářůj

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

● Chlap se při zpovědi ptá faráře, co má dělat, když si v kostele něco vzal a teď toho lituje. Kněz mu odpověděl, že rozhřešení dostane až potom, co vrátí, co v kostele sebral a svůj čin upřímně olituje. Nato „hříšník“ odpověděl, že si před roky v kostele vzal manželku, teď toho upřímně lituje, jen neví, kam ji má vrátit, aby mu bylo odpuštěno.

● Není pravda, že gentlemani vymřeli. Náš soused třeba držel deštník manželce nad hlavou, když vyměňovala kolo u jeho auta.

● Říká manželka manželovi: „Ta naše slepice vypadá smutně, neděláme z ní polívku?“ Manžel: „Když myslíš, že jí to rozešme.“

● Vedoucí kempu vítá návštěvníky: „Milí hosté, pokud zjistíte, že vám v našem kempu něco chybí, klidně se na mě obraťte. Rád vám vysvětlím, jak se bez toho obejít.“

● „Kam se poděl ten sympatický mládenec z vašeho oddělení, pane vedoucí?“

„Jaký mládenec?“

„No, ten, co pracoval ve vaší kanceláři. Takový šikovný, aktivní, slušný... Pracoval za tři!“

„Aha...Ten! Donedávna byl u nás na praxi, vzali jsme ho na zkoušku.“

„A co se s ním stalo, že ho tady nevidím? Neosvědčil se?“

„Ne, naopak. Nyní je už naším zaměstnancem, tak co by se strhal.“

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže:

Za hodnoty ve sportu.

Modleme se, aby byl sport nástrojem míru, setkání a dialogu mezi kulturami a národy a podporoval hodnoty jako respekt, solidaritu a osobní rozvoj.

Národní úmysl:

Za slabé.

Modleme se, aby lidé, kteří prožívají konflikt ve svém svědomí, dostali sílu pro správné rozhodnutí.

INSPIRACE K ČETBĚ

UMĚNÍ ROZLIŠOVAT

Autor: Bertrand Georges

Každý den nás staví před řadu drobných rozhodnutí, která sice vypadají bezvýznamně, ale v souhrnu mohou výrazně ovlivňovat nás i naše blízní. Občas ale konáme rozhodnutí zásadní, která náš život ovlivní dlouhodobě a podstatně. Mezi ně patří výběr studia a profese, výběr životního partnera nebo volba zasvěceného života. Současný svět před nás klade tolik možností, že jsme často zmatení a bezradní. Někdo se množstvím nabídek nechá zcela ochromit a bojí se volit, jiný zase přeskakuje z jedné možnosti na druhou a mění svá rozhodnutí až lehkovážně, podle okolností a nálady. Kniha Umění rozlišovat přináší jasné a konkrétní klíče k tomu, abychom si dokázali ujasnit své priority a postupně rozvíjeli umění rozlišovat skutečné dobro od zdánlivého dobra. Ukazuje, jak dospět k uznání svých omylů, k přijetí důsledků svých rozhodnutí, k vytrvalosti v učiněných volbách, a tím i k zodpovědnému životu, naplněnému vnitřní svobodou. Autor vychází z přesvědčení, že Bůh chce naše dobro a doprovází nás za všech okolností.

MŠE SV. V SIDONII

- 6. 6. Za rodiče Valentovy
- 13. 6. Za rodiče Dočárový a Rakový
- 20. 6. Za rodiče Maňákovy
- 27. 6. Za Annu a Josefa Bělejovy

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC ČERVEN 2026

1.	PO	7.30	
2.	ÚT	18.00	Za + rodiče Mackovy, + děti, vnuka Františka, vnučku Marii, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
3.	ST	18.00	Na poděkování za dožití 95 let života, s prosbou o ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
4.	ČT	7.30 18.00	Za farníky Za + Jiřinu a Stanislava Bařinkovy, + Miroslavu a Josefa Slovákovi, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
5.	PÁ	7.30 18.00	Za nemocné Za + Petra a Anežku Kománkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
6.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
7.	NE	7.30 9.30	Za + manžela Františka, + rodiče z obou stran, + z rodiny Lysáčkovy, Gbelcovy, s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
8.	PO	7.30	Za + Emílii a Vojtěcha Miklasovy, jejich + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	ÚT	18.00	Za + dceru Michaelu Matulovou (8.výročí), + Františka Polácha (21.výročí) a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	ST	18.00	Za + Marii a Jana Suré, jejich + rodiče, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
11.	ČT	18.00	Za + rodiče Anežku a Emila Lorencovy a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	PÁ	7.30 18.00	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skálovu, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání Za + Rostislava Řeháka, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro rodinu Řehákovu a Dobiškovu
13.	SO	15.00	Na poděkování za přijatá dobrodiní rodiny Petrůjovy a Sýkorovy
14.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Fojtíkovy, Marii Fojtíkovou, Pavla Lukáče, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Annu a Františka Ptáčkovy, jejich + sourozence, syna Rostislava, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání Za farníky
15.	PO	7.30	Za + Ivana Flořeše (3.výročí), s prosbou o Boží požehnání
16.	ÚT	18.00	Za + manžela Bedřicha Macka, + rodiče z obou stran, sourozence, + z rodiny Ptáčkovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
17.	ST	18.00	Za + manžela Františka Kolínka, + syna Františka, vnuka Michala, bratra Aloise, jeho + syna Martina, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	ČT	18.00	Za + Věrku Strnkovou, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	PÁ	18.00	Za + Josefa, Annu a Terezii Vančurkové, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
20.	SO	7.30	Na poděkování za dožití 80-ti let života Marie Dorňákové
21.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + syna Josefa Flořeše, rodiče Josefa a Marii Flořešovi, Antonína a Marii Ovesné, švagrovou Annu Švachovou, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Bohumila a Ludmilu Švédovi, + rodiče, sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
22.	PO	7.30	Za + rodiče Aloisii a Karla Ovesné, jejich + rodiče a Boží požehnání pro celou živou rodinu
23.	ÚT	18.00	Za + rodiče Lysákovy, + děti, vnučku, 3 zetě, Radka Ivaniše, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	ST	18.00	Za + Vladimíra Mudříka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
25.	ČT	18.00	Za + Jana Šenkeříka, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
26.	PÁ	18.00	Za + P. Karla Divoše (salesiána), všechny živé a zemřelé kněze naší farnosti a duše v očistci
27.	SO	7.30	Za + Františka Lysáka, + zetě Václava, rodiče Lysákovy, Chuchmovy a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Štěpána Strnada, otce Ladislava, Josefa Bařinku, jeho + rodiče, rodiče Strnadovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + rodiče Strnadovy, jejich + děti a ochranu Panny Marie, Pomocníci křesťanů Za farníky
29.	PO	7.30 18.00	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 70 let, + rodiče Hořákovy, Švachovy, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
30.	ÚT	18.00	Za + Annu a Aloise Vaculíkovy, jejich + rodiče, dceru Janu, syny Aloise, Stanislava a Boží požehnání pro živou rodinu

● Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
● Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
● Grafická příprava: PHM studio